

VESNICE ROKU
V PROGRAMU OBNOVY VENKOVA

VESNICE ROKU 2015

PARDUBICKÉHO KRAJE

PARDUBICKÝ KRAJ

Úvodní slovo

Vážení přátelé,

již šestnáct vesnic našeho kraje se může pyšnit titulem Vesnice roku Pardubického kraje. Další desítky také obdržely Modrou, Zelenou, Bílou či Oranžovou stuhu. Jsem nesmírně rád, že se do soutěže hlásí velké množství obcí, které chtějí veřejnosti dokázat, jakým rozvojem v posledních letech prochází a co je u nich nového. Při průjezdu naším krajem je tento rozvoj patrný na první pohled, a proto jej chceme jako Pardubický kraj podporovat i nadále. Z toho důvodu jsme v rozpočtu na letošní rok navýšili prostředky v Programu obnovy venkova na 45 milionů korun a objem prostředků v něm by měl růst i v příštím roce. Chceme tímto motivovat obce ke konkrétním investičním projektům, neboť národní zdroje s jejich podporou již tolik nepočítají. Díky potřebné spoluúčasti žadatelů bude venkov podpořen téměř sto miliony korun, které zcela jistě najdou své uplatnění.

Pevně věřím, že nejen tyto finanční prostředky napomohou k dalšímu harmonickému rozvoji obcí, na které tak budou hrdi nejen jejich obyvatelé, ale celý kraj. Zároveň doufám, že obce, které ještě nenašly odvahu pro přihlášku do soutěže Vesnice roku, tak učiní již v příštím roce nebo v letech následujících. Ze svých cest po regionu vím, že takových obcí, které by zcela jistě měly šanci na úspěch, je celá řada. Gratuluji vítězným obcím Vysočina, ale i dalším vyznamenaným a doufám, že v příštím ročníku soutěže Vesnice roku Pardubického kraje uvidíme řadu dalších zajímavých projektů.

Martin Netolický, hejtmán Pardubického kraje

Vážení soupeřníci a příznivci života a prostředí na venkově,

už je to více než dva roky, co se naše obec zúčastnila soutěže o Vesnici roku a ve mně stále doznívá ta skvělá nálada a atmosféra, která v naší obci v té době vládla. To samo o sobě svědčí o tom, jak silný zážitek to byl.

Letošní ročník soutěže jsem měl možnost coby předseda hodnotící komise prožít něco podobného znovu. I přesto, že jsem tentokrát stál na druhé straně barikády v roli hodnotitele, byl to pro mě znovu hodně silný zážitek. Možná to bylo i tím, že čím dál tím víc vnímám tuto soutěž spíše jako přehlídku umu, schopností a dovedností lidí žijících na venkově než jako tvrdé soutěžní klání. Asi nejsem první, kdo prohlašuje, že zvítězit v této soutěži by si zasloužili všichni. Všichni co se do soutěže přihlásili, se totiž podle svých možností snažili udělat něco proto, aby jejich obce lépe vypadaly a aby se v nich lépe žilo. A to je podle mě společně s upevňováním

venkovské pospolitosti smyslem této soutěže. Co však považuji také za velkou devízu, je vzájemná meziobecní inspirace a podněcování v tom, jak své obce vylepšit a život v nich obohatit.

Kdo se kolem této soutěže pohybuje déle, má možnost pozorovat, jak úroveň vzhledu a života v našich obcích vstoupá. Potěšující přitom je, že tato zvyšující se úroveň není jenom závislá na financích, ale že je z velké míry důsledkem pracovitosti, vynalézavosti a zájmu konkrétních lidí žijících v obcích.

Uchovejte si tedy pokud možno co nejdéle všechny pozitivní dojmy a zážitky z letošního soutěžení a nezapomeňte že: „Není důležité zvítězit, ale vyhrát ... si!“

Stanislav Hladík, předseda hodnotitelské komise a starosta obce Dolní Újezd

Vážení přátelé, příznivci venkova,

v soutěži Vesnice roku se každoročně prezentuje práce a činnost občanů obcí, které jsou nejen upravené, opravené a čisté, ale hlavně ve kterých se aktivně a dobře žije. Pardubický kraj se na rozvoji venkova podílí především prostřednictvím Programu obnovy venkova, který motivuje obce k dalšímu rozvoji a pomáhá jim s financováním některých investic. Při svých cestách po Pardubickém kraji s radostí sleduji, jak je náš venkov stále více zvelebován, a to nejen starosty a zastupiteli obcí, ale i místními spolky a pospolitostmi.

Na první pohled to možná není vidět, ale za každým krokem vpřed stojí spousta práce a úsilí, shánění financí a překonávání překážek. Výsledky pak ovšem stojí za to. Přál bych si proto, aby se i příští rok našlo hodně obcí, kterým nechybí odvaha ukázat, co se jim podařilo. Od účasti v soutěži Vesnice roku by je nemělo odradit, že možná ne vše je u nich perfektní. Však práce na

rozkvětu obce a venkova je nekončící proces a vždy bude co vylepšovat.

Gratuluji proto všem zúčastněným obcím, jejich starostům a zastupitelům a především jejich občanům a přeji jim hodně radosti ze spokojeného života na venkově. Děkuji pak členům hodnotící komise i organizátorům soutěže, protože rozvoj venkova v Pardubickém kraji je i jejich zásluhou.

Václav Kroutil, radní Pardubického kraje pro životní prostředí, zemědělství a venkov

Vesnicí roku Pardubického kraje je Vysočina

Celkem 12 obcí se ucházelo o titul Vesnice roku 2015 Pardubického kraje. Letošním vítězem se stala Vysočina na Chrudimsku, která získává Zlatou stuhu za vítězství v krajském kole a postupuje do celostátního kola. Navíc vyhrála také Zlatou cihlu v kategorii Obnova či rekonstrukce venkovské zástavby za opravu čekárny v Možděnici.

„Jsem velmi rád, že se Vysočina po Oranžové a Zelené stuze dočkala ocenění nejvyššího. V obci je nejen snaživé vedení, ale i velké množství pracovitých lidí,” říká krajský radní pro životní prostředí, zemědělství a venkov Václav Kroutil. Obec se rozkládá na několika místních částech a její velkou předností je bezesporu Soubor lidových staveb - skanzen Vysočina. Vysočina uskutečňuje řadu projektů proměny veřejného prostranství a povedla se nejen oceněná čekárna v Možděnici, ale například také oprava fasády společenské budovy ve Rvácově. Obec na konci loňského roku otevřela knihovnu, která slouží nejen pro půjčování knih, ale také jako místo společného setkávání, pořádání besed nebo hraní společenských her.

Modrou stuhu za společenský život získává obec Břehy na Pardubicku, a to za stálou podporu společenského života v obci se širokým záběrem aktivit. Obec Zářecká Lhota na Orlickoústecku si vysloužila Bílou stuhu za činnost mládeže, protože podle hodnotící komise se cílevědomě snaží o podporu vzdělávání a zapojování mládeže do aktivit v obci. Oranžová stuhu za spolupráci obce a zemědělského subjektu putuje do Biskupic na Svitavsku za široký rozsah vzájemné spolupráce mezi zemědělskými subjekty, obcí a občany obce a začlenění historicky nevyužitých zemědělských objektů do života obce.

VÝSLEDKY VESNICE ROKU 2015 PARDUBICKÉHO KRAJE

Zlatá stuha - Vysočina (okres Chrudim)

Modrá stuha - Břehy (okres Pardubice)

Bílá stuha - Zářecká Lhota (okres Ústí nad Orlicí)

Oranžová stuha - Biskupice (okres Svitavy)

VYSOČINA - ZLATÁ STUHA

VESNICE ROKU 2015 PARDUBICKÉHO KRAJE

Na chvíli se zastavte a buďte vítáni v obci Vysočina. V obci, která se rozprostírá na pomezí Železných hor a Žďárských vrchů. Že jste cestou nespátřili značku Vysočina? Nevadí – nacházíte-li se ve Dřevíkově, ve Svobodných Hamrech, ve Rváčově nebo v Možděnici, tak věřte, že jste na správném místě.

Vyberte si, jestli chcete navštívit hostinec, kde vás obslouží stejně jako hosty před 400 lety, kostel, který je postaven mezi poli, skanzen na Veselém Kopci nebo půjdete objevovat některou z přírodních jedinečností našeho kraje.

Nebo byste raději něco současného? Pak tedy přijměte pozvání na tradiční výstavu obrazů, zajděte na fotbalový zápas a večer se pobavte na country vystoupení.

Máte snad raději něco klidnějšího? V takovém případě vám doporučíme cestu do naší nové knihovny pro zajímavou knihu, na zajímavou besedu nebo prostě na kus řeči u kávy, kterou vám rádi uvaříme.

Získání ocenění Vesnice Pardubického kraje roku 2015 je pro nás všechny významnou poctou a zároveň velkou výzvou k pokračování v naší společné činnosti.

Osobně tuto chvíli vnímám jako velké poděkování všem našim občanům za soustavnou a poctivou práci. Poděkování patří i generacím předcházejícím, protože také jejich zásluhou můžeme žít v tomto krásném místě.

Tomáš Dubský, starosta obce Vysočina

BŘEHY - MODRÁ STUHA

ZA SPOLEČENSKÝ ŽIVOT

Existence obce Břehy je prvně písemně doložena v roce 1073, a to v souvislosti se založením Opatovického kláštera. Po vypálení kláštera husity připadla obec do držení Diviše Bořka z Miletínka, pána na Kunětické hoře.

Významným obdobím pro obec byla éra pánů z Pernštejna, kteří pardubické panství vlastnili od roku 1495 a vládli zde až do roku 1575. V té době byl vybudován i Opatovický kanál.

V současné době mají Břehy 1012 obyvatel. Je to moderní obec obklopená krásnou přírodou poskytující občanům klidné bydlení. Díky škole, školce a mnoha spolkům žijí Břehy bohatým společenským životem. Autokemp napomáhá rozvoji turistického ruchu a s ním spojených služeb. Mimo jiné se v obci pravidelně koná soustředění Sportovního klubu vozičkářů NEZLOMENI, Mistrovství České republiky ve výkonech kníračů, Mistrovství České republiky lodních modelářů s mezinárodní účastí, Celostátní setkání hasičských přípravků, Pohár Východních Čech v triatlonu a dublonu, Mistrovství republiky Briardů, Bauceronů a Flanderských Bouvierů, Motocyklový závod stadionů či závod Pitbull Teriérů – Bull sport day.

ZÁŘECKÁ LHOTA - BÍLÁ STUHA

ZA ČINNOST MLÁDEŽE

Obec Zářecká Lhota patří mezi menší obce Pardubického kraje. Nachází se necelé dva kilometry od Chocně a skládá se ze tří částí. Stará část sídla má téměř neporušenou původní urbanistickou strukturu (okrouhlá návěs středověkého původu - tzv. radiální uspořádání), část novou tvoří novostavby podél silnice na Choceň. Třetí částí je osada Hrádky u řeky Tiché Orlice.

První písemná zmínka o obci pochází z roku 1397, kdy je však označována ještě jako Lhota Kunšova.

Historie tu však sahá ještě dál – v roce 1880 bylo v lomu nedaleko obce nalezeno šest zkamenělých kůstek prehistorického ptakoještěra z druhu *Ornithocheirus hlavatschi*.

V obci aktuálně žije 200 obyvatel. Katastrální výměra obce činí 3,02 kilometru čtverečního.

Na okraji Zářecké Lhoty se nachází krásný rybník, revitalizovaný z dotace Státního fondu pro životní prostředí. Z města Chocně vede do Zářecké Lhoty cyklistická stezka vybudovaná z dotací Státního fondu dopravní infrastruktury.

Ve středu Zářecké Lhoty nalezneme kapličku se zvonem, která byla postavena v roce 1862.

Obec disponuje antukovým kurtem, dětským hřištěm a víceúčelovým sálem pro 60 osob.

V roce 2012 vznikl dětský kroužek pod názvem Trosečníci. Děti jsou vedeny k týmové spolupráci, získávají tábornické dovednosti, hrají hry, chodí do přírody, nacvičují představení pro různé akce obce a jezdí na výlety.

Obec Zářecká Lhota je klidným místem pro život a zároveň živou obcí se spoustou kulturních a sportovních akcí a krásnou přírodou. Více na www.zareckalhota.cz.

BISKUPICE - ORANŽOVÁ STUHA

ZA SPOLUPRÁCI SE ZEMĚDĚLSKÝM SUBJEKTEM

Obec Biskupice leží v okrese Svitavy v mikroregionu zvaném Malá Haná, na rozmezí Boskovické brázdy a Drahan-
ské vrchoviny. Leží přibližně 17 kilometrů jižně od Moravské Třebové, 20 kilometrů severně od Boskovic a čtyři
kilometry jižně od Jevíčka. V současné době čítá obec 440 obyvatel. Biskupice jsou členem Regionu Moravsko-
třebovska a Jevíčska.

Historicky obec patřila do země Morava.

První zmínky pochází z roku 1262, kdy obec spadala pod biskupství olomoucké. Její znak tvoří modrý štít a na
něm vztyčená zlatá radlice.

K obci Biskupice náleží místní část Flintůr a osada Zálesí. Katastrální výměra obce je 1110 hektarů. Nadmořská
výška v obci je 350 metrů, nejvyšším bodem je vrchol Na Vypáleném (588 metrů).

Biskupice se tři roky po sobě zapsaly do České knihy rekordů: velikonoční pomlázkou z osmi prutů měřící 55
metrů, jejíž výroba trvala 7,5 hodiny (rok 2010), obřím vejcem z vrbového proutí vysokým 283 centimetrů, jehož
výroba trvala 23 hodin (rok 2011), a zajícem z vrbového proutí, který je vysoký 296 centimetrů (rok 2012).
Všechny tyto tři rekordy je možné v současné době shlédnout na návsi.

V Biskupicích je i řada pamětihodností – zámek, zřícenina hradu Plankenberk, kostel sv. Petra a Pavla, archeolo-
gické naleziště – hradiště Hrubé kolo, socha sv. Floriána a socha sv. Jana Nepomuckého.

V obci se více než 300 let pálí slivovice a Biskupice pořádají od roku 1999 festival *Biskupické kalíšek*, jehož vyvr-
cholením je vyhodnocení soutěže o nejlepší vzorek slivovice. Součástí festivalu je i závod na historických kolech.
Festival se koná vždy první říjnovou sobotou. Pro sportovní účely je v obci areál Střelnice (malá kopaná, volejbal,
nohejbal, tenis, stolní tenis) s hospodou s celoročním provozem.

V obci funguje bohatý společenský život, za který obec v 2010 obdržela modrou stuhu v soutěži Vesnice roku
2010 v Pardubickém kraji.

BOŘICE

Obec Bořice se skládá z obce Bořice a osady Podbor, které leží u Hrochova Týnce. Společně jsou ve svazku od roku 1910. První historická zpráva pochází z roku 1382, kdy se připomíná vladyka Václav z Bořic a Mikulovic. Obec ve středověku tvořila tvrz se zemanským dvorem a sady, kolem níž vyrůstala hospodářská stavení a selské usedlosti. Obec má bohatou kulturní a spolkovou tradici. Obecní znak je odvozen z pečeti vladyky Šimona z Bořic z roku 1504.

Při zvelebování obce je kladen důraz na zachování jejího původního vzhledu. V obcích se nachází náves a vodní nádrže, veřejná hřiště nohejbalu a kopané ke sportovnímu využití občanů. V Podboru stojí zvonice s křížkem pod ochranou památných lip. V Bořicích je prastará zvonice s dvěma křížky uprostřed návsi.

V roce 2012 získala obec Oranžovou stuhu v soutěži Vesnice roku, v témže roce oslavila 630 let od svého založení a 121 let od založení hasičského sboru. V současnosti je obec součástí mikroregionu Chrudimsko a MAS Chrudimsko. Spolupracuje se zemědělskými farmami působícími v katastru obce. Obec se snaží budovat a rozvíjet Bořice a Podbor tak, aby i do budoucna měly co svým občanům, ale i návštěvníkům nabídnout.

HORNÍ ŘEDICE

První písemná zmínka o obci pochází již z roku 1336. Archeologické nálezy v lokalitě Hořánka však dokládají osídlení místa již v dobách prehistorických. Hlavní osídlení je na obou březích Ředického potoka, ale před několika lety se obec začala rozrůstat i podél silnice k Vysokému Chvojně. Na rozloze 1 111 hektarů žije v současnosti 1032 obyvatel.

Dominantou obce je kostel sv. Václava, u kterého stojí zachovalá starobylá dřevěná zvonice z roku 1729. Jižně od obce se u silnice nachází kříž připomínající bitvu z roku 1758. Současná tvář Horních Ředíc je dokladem snahy o zkrášlení obce. Pověstné jsou květinové koše na stožárech veřejného osvětlení a novodobá kašna s postavou vodníka u budovy školy.

V obci je základní škola (I. stupeň), z kulturních institucí pak knihovna. Před několika lety bylo obnoveno ochotnické divadlo, jehož představení na několik sobotních večerů zaplní do posledního místa sál hostince U Červínků. U Ředického rybníka se nalézají fotbalové a tréninkové hřiště spolu s nově vybudovaným víceúčelovým hřištěm s umělým povrchem. Blízko školy a obecního úřadu je další víceúčelové hřiště, minigolf a tenisové kurty. Na podzim se tu koná tradiční silniční běh s hojnou účastí závodníků ze všech koutů republiky.

KOCLÍŘOV

Obec Koclířov se nachází mezi Svitavami a Moravskou Třebovou v kotlině, kterou protéká řeka Třebovka. Leží v nadmořské výšce 490-510 m. n. m. První písemný doklad o obci je z roku 1347, ale obec byla založena mnohem dříve. Protože patří ke všim založeným kolonizací, lze její vznik datovat okolo roku 1250, jak jsou doloženy některé obce v okolí. Osada Hřebeč, která je součástí naší obce, je zmíněna již roku 1280, kdy zde stával hrad loupeživého rytíře. Osada pak byla založena roku 1620 litomyšlskou vrchností.

V současnosti v obci žije kolem 700 obyvatel, z toho na Hřebeči zhruba 25. Před rokem 1945 a nuceným vysídlením německy mluvících starousedlíků zde žilo 1750 obyvatel.

V obci je velmi dobrá autobusová doprava a obslužnost. Je to díky hlavnímu tahu z Čech na Moravu po komunikaci I/35, která od roku 1988 obchází obec a od roku 1997 protíná osadu Hřebeč tunelem dlouhým 354 metrů.

V obci je několik společností, které zde nabízejí své služby a prodej výrobků a různých materiálů. Pracuje v nich několik místních obyvatel, ale většina stejně za práci dojíždí do blízkých měst. V obci se také provozuje zemědělská činnost.

V obci se nachází obchod se smíšeným zbožím, pohostinství, cukrárna, základní a mateřská škola, kulturní dům a hřbitov s kostelem sv. Jakuba st. a sv. Filomény. Nejvýznamnější dominantou obce je klášter, kde sídlí Fatimský apoštolát, který každoročně navštěvuje několik tisíc návštěvníků.

V Koclířově působí také několik aktivních spolků, které zde rozvíjejí kulturní a společenský život. Obec se postupně vrací k zapomenutým tradicím a zvykům. Pro volnočasové využití obec disponuje fotbalovým a nohejbalovým hřištěm. Také se zde nachází dvě dětská hřiště, která spadají pod základní školu a azylový dům.

Obec Koclířov má ve vlastnictví 19 nemovitostí, které z větší části pronajímá k bytovým či podnikatelským účelům. V roce 2014 byla v obci vybudována kompostárna pro zpracování bioodpadu.

K obci Koclířov také přiléhá osada Hřebeč, kde se každoročně koná hudební festival Hřebečský slunovrat. V této osadě se nachází kaple sv. Josefa a také restaurace U Tety, která je svou kuchyní velice oblíbená u motoristů.

LEŠTINKA

Obec Leštinka leží jihovýchodním směrem od Chrudimi v pahorkaté části Českomoravské vysočiny ve výšce 384 metrů nad mořem. Její dolní část se rozprostírá v údolí rokliny podél pravého břehu potoka. Zbývající obydlí, v minulosti především hospodářská stavení, se nacházejí v horní části.

V obci s katastrálním územím o rozloze 159 hektarů žije 150 obyvatel.

Dle doložených historických údajů obec vždy náležela k Rychmburskému panství a také první písemná zmínka o ní pochází z 8. června 1392, kdy byl do zemských desek v Praze vložen zápis, jímž předává Smil Flaška z Rychmburku panu z Berkova a Bočkovi z Poděbrad hrad Rychmburk, Skuteč, Hlinsko, Svratku a 58 obcí tohoto panství.

Název vsi, jak uvádí kronika psaná od roku 1839, nepochybně vznikl podle řeky Leština tekoucí okolo vesnice. Dnes je vodní tok po letech přejmenován na Žejbro. Tento po většinu roku nevině vyhlížející potůček, který v posledních letech přes léto vysychá, se dokáže při prudkém jarním tání změnit ve velmi dravou řeku. Dle historických záznamů v roce 1880 a v srpnu roku 1953 po vydatných deštích dosáhla voda do neuvěřitelné výše jednoho metru nad úrovní mostu.

Mezi historické památky v obci patří železný kříž s Kristem stojící na horní návsi, který byl ustaven v roce 1833. Letopočet 1931, jenž je vyryt na podstavci, znamená datum posledních úprav. Zvon z dřevěné zvoničky z roku 1832 byl zabudován do střechy hasičské zbrojnice. Přírodní památky zastupuje mohutný dub letní s obvodem kmene 510 centimetrů a výškou 31 metrů, který roste v zahradě starého mlýna na křižovatce silnic Leštinka – Skutičko – Vrbatův Kostelec. V přilehlém lese Dusavec je vytesána v pískovcovém bloku jeskyně Dráпка. Dříve se v okolí Leštinky těžil kvalitní kámen na výrobu žulových kostek a chodníkových obrubníků, kterými jsou dlážděna náměstí významných měst jak v Čechách, tak na Moravě a ve Slezsku. Kámen je to tvrdý, těžko opracovatelný. Bývalé zatopené lomy, které se nacházejí po okolí, slouží jako velmi oblíbená místa ke koupání.

MORAŠICE

Obec Morašice leží přibližně šest kilometrů západně od Litomyšle. Původní název vesnice Morasice byl odvozen od příjmení lidí, kteří zde žili – Morasových. Změkčením slova vznikl dnešní název Morašice.

Morašice patří k nejstarším obcím na Litomyšlsku, avšak doklady o první písemné zmínce o obci jsou různé. Je uváděn rok 1226. Je však zmiňován již i rok 1145, kdy prý místní občan Oneš daroval Lažany, Řikovice a část Morašic premonstrátům z Litomyšle.

Období kolem roku 1226 je spjato s výstavbou morašické tvrze obklopené valy a příkopy. Na tvrzi žil zeman Blud z Morašic, který pocházel z nejpřednějšího zemanského rodu na Litomyšlsku 13. století. V roce 1321 byl v Morašicích vystavěn kostel sv. Petra a Pavla.

K významným občanům Morašic patřil například Karel Richtr, tajemník obce a zakladatel muzea ve Vysokém Mýtě, odsouzený za účast na rebéliích v roce 1848. Jaroslav Sejnoha vykonával funkci velvyslance v československých zahraničních službách v letech 1918 až 1948, byl přítelem T. G. Masaryka a E. Beneše. Mezi významné politiky se řadí i Augustin Slavík, poslanec za Čechy na Poličsku a Litomyšlsku, a František Dostál, který byl od roku 1902 poslancem Zemského sněmu.

Duchovním otcem obce byl od roku 1941 Josef Malý. V padesátých letech byl režimem sledován a souzen za „protistátní činnost“. Zajímal se o dějiny regionu, vypracovával rodokmeny a vlastnoručně se zasloužil o opravu kostela.

V současné době má obec Morašice místní části Lažany, Řikovice a Višňáry. V obci žije 720 obyvatel.

Obec Morašice patří do Mikroregionu Litomyšlsko, který byl založen v roce 2001. Cyklisty láká cykloturistická trasa „Krajem Smetany a Martinů“ procházející obcí. K historickým památkám patří kostel sv. Petra a Pavla a zbytky základů morašické rotundy, kde byly nalezeny střepy z kachlů s erbem litomyšlského biskupství.

V obci se nachází Masarykova základní škola, mateřská škola, kulturní dům Rychta, zdravotní středisko se třemi ordinacemi, prodejna smíšeného zboží a několik pohostinství. Funguje zde Myslivecké sdružení, Český svaz včelařů, Sbor dobrovolných hasičů, rybářský kroužek a nejpočetnější TJ Sokol. V roce 2007 získaly Morašice titul Vesnice roku Pardubického kraje.

SÁZAVA

Obec Sázava se nachází dva kilometry východním směrem od Lanškrouna a rozkládá se podél místního vodního toku Moravská Sázava a komunikace vedoucí z Lanškrouna směrem na Zábřeh. V centru obce je Obecní úřad, mateřská škola, prodejna potravin a kaple sv. Prokopa se sochou Piety.

První písemnou zmínku o Sázavě, podobně jako u řady dalších lokalit v regionu, známe z donační listiny krále Václava II. Ten 21. května 1304 daroval Lanškrounsko jím založenému klášteru na Zbraslavi a mezi jinými se v listině uvádí i ves Zasov.

Při nucené integraci obcí v 70. letech 20. století se obec Sázava s platností od 1. 1. 1976 sloučila s městem Lanškroun. Po uvolnění společenských a politických poměrů po listopadu 1989 se od Lanškrouna oddělila a v roce 1992 se znovu stala samostatnou a samosprávnou obcí. V obci žije 568 obyvatel.

Obec se rozkládá v malebné krajině podhůří Orlických hor, obklopena smíšenými lesy.

Po válce a odsunu německého obyvatelstva se do obce přistěhovali noví obyvatelé. Dnes se lidé v obci snaží obnovovat staré zvyky a zakládat nové tradice. Příkladem je třeba obnovení masopustních průvodů, tradiční pálení čarodějnických ohňů, zachování místní pouti s pouťovým koncertem v kapli, setkání dříve narozených, maškarní karneval a mikulášské nadílky pro děti nebo obnovení Sázavského obecního plesu. Většina akcí je pořádána obcí – sborem pro občanské záležitosti ve spolupráci s místním Spolkem přátel sportu. Sázavské kulturní i sportovní akce jsou vyhlášené v širokém okolí a zúčastňuje se jich mnoho obyvatel okolních obcí. Na pálení čarodějnic často dorazí i více než 500 lidí. Stejně oblíbená je i pout, dětský den, noční pochod lesem plným strašidel nebo dlouho dopředu vyprodaný Sázavský ples. Úspěšná byla i akce netypická pro východní Čechy – košť vína s cimbálovkou.

ÚJEZDEC

Obec Újezdec leží osm kilometrů západně od Litomyšle v nadmořské výšce 355 metrů nad mořem v zemědělské krajině uprostřed polí. V současnosti má Újezdec 94 obyvatel. V obci jsou z velké míry zastoupeny původní zemědělské usedlosti, rodinných domků je menšina. Mnoho chalup v obci je využíváno pro rekreační účely. Součástí obce jsou dvě osady - Horní a Dolní Plesa a osada U Tří Kocourů.

V Újezdci se nachází obchod se smíšeným zbožím a autoopravna. Újezdecké děti navštěvují mateřskou a základní školu v nedalekých Morašicích nebo Cerekvici nad Loučnou.

Mezi pamětihodnosti obce patří kaplička Nejsvětější Trojice pocházející z roku 1755 a zejména pak kulturní památka Růžový palouček. V minulosti se o rozšíření povědomosti postaral Alois Jirásek zařazením pověsti o Růžovém paloučku do svých Starých pověstí českých. Dnes se o to stará obec Újezdec ve spolupráci se Spolkem přátel Růžového paloučku se sídlem v naší obci.

Kulturní život v obci je představován společnou oslavou tradičních zvyků a zejména pak pravidelnou Slavností na Růžovém paloučku, která má nadregionální význam.

Újezdec má tradiční českou náves s rybníkem a průčelími statků směřujících do návsi. Venkovský ráz obce je charakterizován venkovskou zástavbou, o jejíž zachování a rozvoj se obec snaží. Velká pozornost je také věnována péči o veřejnou zeleň.

Újezdec není možno představit bez připomínky chovu koní. Působí zde Jezdecký oddíl Černík, který nabízí jezdecký výcvik, rekreační pobyty spojené s jízdou na koni a letní jezdecké tábory pro děti. Jezdecký oddíl nabízí zdravé volnočasové aktivity, které nevyužívají jen místní, ale i lidé z dalekého okolí.

VESELÍ

Obec Veselí je malebná vesnice, která leží 16 kilometrů západně od Pardubic. Rozloha katastrálního území je 301 hektarů a počet obyvatel v současnosti je 370. První zmínka o vzniku obce pochází z roku 1401. Jméno vsi vzniklo z abstrakce "veselí" a bývalo to jméno práci: zakladatelé přáli nové osadě, aby v ní bylo vždy hojně veselí.

V katastrálním území obce leží důležitá přírodní památka Meandry Struhy, které tvoří důležité regionální biocentrum. Obec Veselí se přihlásila do Programu obnovy venkova a po zpracování projektu byly provedeny opravy veřejných budov a rekonstrukce obecního bytu, obchodu, mateřské školy, obecního úřadu, kapličky včetně střech a nových fasád. Byl vybudován nový hostinec "MASH" se společenskou místností a velkou venkovní terasou. Vybudovala se nová autobusová čekárna a opravily se všechny místní komunikace a rekonstrukce se dočkala obecní náves u rybníka Návesník. V celé obci byl zaveden plyn a rozvod vody. Ve středu obce v posledních letech vzniklo Centrum aktivního odpočinku – víceúčelový sportovní areál s venkovním automatickým kuželníkem, dětské hřiště s tobogánem, odpočinkovou a naučnou zónou s uměle meandrujícím potokem. Toto území využívají nejen místní, ale i lidé ze širokého okolí. Společenský život v obci Veselí je velice pestrý a bohatý. Celý rok se pořádá něco děje. Největší kulturní akcí bývá tradiční Velký maškarní průvod s více jak sto maskami a různé akce pro děti pořádané sdružením Rodiče dětem Veselí. Těchto akcí se dlouhodobě účastní velké množství dětí (i několik stovek) z blízkého i širokého okolí.

Veselí je upravená, harmonicky se rozvíjející obec s bohatým kulturním, sportovním a společenským životem. Nezapomíná na staré tradice a udržování krásného životního prostředí, ve kterém se nejen dobře bydlí, ale i dobře žije.

Přehled držitelů Zlaté stuhy v Pardubickém kraji v letech 2000 - 2015

2015	Vysočina
2014	Dříteč
2013	Dolní Újezd
2012	České Heřmanice
2011	Poříčí u Litomyšle
2010	Střemošice
2009	Jenišovice
2008	Osík
2007	Morašice
2006	Lubná
2005	Borová
2004	Jaroměřice
2003	Trpín
2002	Horní Ředice
2001	Kameničky
2000	Sebranice

Pro vnitřní potřebu vydává Pardubický kraj

Tisk: Tiskárna Osík, 2015

Náklad: 2500 ks

Foto na titulní straně:

Rváčov (obec Vysočina) - kostel sv. Mikuláše

Veselý Kopec (obec Vysočina)

Biskupice

Zářecká Lhota

Břehy

MINISTERSTVO
PRO MÍSTNÍ
ROZVOJ ČR

MINISTERSTVO ZEMĚDĚLSTVÍ

Svaz měst a obcí
SMO
ČESKÉ REPUBLIKY

